

Heřmánek, máta, sedmikráska, pcháč, mateřídouška

Jednou král a královna v Čajovém království zavolali svého syna prince Heřmánka.

„Milý Heřmánku, je na čase, aby sis našel nevěstu,“ oznámil mu vlídně král.

„Máme pro tebe překvapení, synu,“ usmála se královna. Pokynula rukou a do sálu vstoupila dívka. „Tohle je princezna Mátá. Vybrali jsme ji jako nejvhodnější partnerku právě pro tebe. Naše Čajové království by vám uspořádalo nádhernou svatbu.“

Heřmánek pohlédl na sebevědomou dívku a pokrčil rameny. Vyčítavě se koukl na maminku: „Budu o tom přemýšlet.“

„Doprovod' svoji návštěvu do zahrady,“ nařídil mu otec.

„Já si žádné hosty nepozval! Je to vaše návštěva,“ odsekl nezdvořile Heřmánek a odkráčel. Zavřel se v pokoji a trucoval.

Večer ho vyhledala maminka. „Chováš se jako zahradnický pomocník,“ vyčetla mu. „Copak se ti Máta ani trochu nelíbí?“

„Možná bych ji pozval na čaj. Ale oženit se s ní? To po mně nechtěj. Prostě mi nevoní!“

„Asi to bude vzájemné,“ vzdychla maminka. „Prohlásila, že tvůj parfém nestojí za nic. Urazila se a odjela.“

„Uf, to je dobře,“ oddechl si Heřmánek. Víš, mami, mně se velice líbí Sedmikráska. Vyrazím za ní a požádám ji o ruku.“

„Sedmikrásku – takovou chudobku? Já ti nevím. Nebude vhodnou královnou. Je jí všude plno, kam šlápneš, tam ji najdeš.“

„Je roztomilá, veselá, hned tak něco ji nezlomí.“

Maminka si ovázala hlavu mokrým šátkem a šla oznámit panu králi synovo rozhodnutí. Panovník Čajového království se zhroutil. Teprve čaj s rumem ho postavil na nohy.

Mezitím Heřmánek vyrazil za Sedmikráskou a poprosil ji, aby se stala jeho ženou.

„Nejdřív mi dokaž, že jsi opravdový rytíř,“ pohlédla nejistě na Heřmánkovo vystouplé žluté břicho. „Najdi draka Pcháče a přines mi tři jeho hlavy. Až úkol splníš, můžeš mě požádat o ruku a já ti odpovím.“

„Proč mám drakovi utínat hlavy? Ohrožuje tě?“

„Je nebezpečný. Jedné mojí sestřičce vytrhával okvětní lístky a mumlal si: Štěstí – neštěstí – láska – manželství – smrt... a mlel to pořád dokola až do posledního lístečku. Vyšlo mu manželství, ale on moji zmrzačenou sestřičku odhodil, že si prý – pch – oškubanou květinku nikdy nevezme.“

„Příšerné,“ vrtěl hlavou Heřmánek. Když se mu přestala klepat kolena, odhodlaně prohlásil: „Já si ho podám a hloupé hry mu vyženu z hlavy.“

Draka Pcháče našel dřív, než by si přál. Ostny mu trčely do všech stran a hlavy měl ozdobené fialovými čupřinami.

„Přišel jsem pomstít jednu Sedmikrásku. Vyzývám tě na souboj!“ křikl na něj Heřmánek.

„Pch – ty se mnou chceš bojovat?“ rozchechtal se drak.

„Nesmiš ubližovat malým a slabým! Už nikdy!“ Statečně zaútočil na Pcháče ostricí.

„Pch,“ pohrdlivě si odfoukl drak. Jsi směšný.“ Pcháč popadl prince a rozcupoval mu zbroj na cáry.

Heřmánek se zpotil strachy, že souboj nepřežije. Najednou zavoněl tolik, že se drak-bodlák, co si říkal Pcháč Oset, rozkýchal na celé kolo. Těžce poraněného prince odhodil daleko do trávy. „Pch – souboj – pch – kých – fuj, to je smrad – kých – pch – Sedmikráska? Všechny Sedmikrásky – kých – mi můžou být – pch – ukradené.“

„Moc jsem se nevyznamenal,“ mumlal sám pro sebe Heřmánek. „Úkol jsem nesplnil a teď tady umřu daleko od všech, co mě mají rádi.“

„Neboj se, ty neumřeš,“ oslovil ho měkký příjemný hlas. Nenápadná květinka s fialovými očima ho hladila a broukala mu do ucha léčivou melodií.

„Mám tělo rozdrásané na cáry. Jsem ošklivý. Žádná princezna už si mě nevezme.“

„Hlupáčku. Pro mě jsi nádherný. Ze tvé vůně bych se nejraději těšila celý život. Zato já nejsem žádná kráska. Většinou mě přehlížejí a málokdo si mě všímá,“ vzdychla nešťastně dívka.

Heřmánek si ji prohlédl. Nevynikala oslnivým zjevem. Přesto mu s ní bylo lépe, než s kýmkoliv jiným. „Jak se jmenuješ?“ zeptal se.

„Mateřídouška,“ usmála se na něj a celá rozkvetla. Léčila dotykem i vůní.

Princ pookřál a při pohledu do jejích očí se zamiloval. Odvedl ji domů a představil rodičům jako svou nastávající.

Královna odložila mokrý šátek a král si objednal velký hrnek čaje bez rumu.

„Lepší nevěstu jsi najít nemohl,“ radovala se maminka.

„Přesně tak,“ příkyvoval spokojeně otec, „Čajové království vás uvítá s radostí a věřím, že pod vaší vládou bude vzkvétat.“

Měl pravdu. Bez heřmánku a mateřídoušky by se Čajové království neobešlo.